



سیره نظری و عملی امام علی در حوزه تعلیم و تربیت کودک

کوثر آرین نژاد^۱، حمید مغانی^۲، میثم ابناوی^۳

۱- لیسانس علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

۲- فوق لیسانس مطالعات فرهنگی

۳- فوق لیسانس تاریخ اسلام دانشگاه شیراز

چکیده

تربیت، از اساسی ترین ابعاد زندگی بشر بوده و هر کسی در هر دوره‌ای از تاریخ و زندگی خودش، اثر تربیت درست و در مقابل آن تربیت غلط را دیده است. انسان تنها در پرتو تربیت صحیح است که قله رفیع سعادت مطلوب خویش را می‌پیماید؛ از این رهگذر برای فرد مسلمان، تربیت اسلامی ضرورتی مضاعف دارد چراکه انسانی که گردنبد مروارید دانه دین و بندگی خالق متعال را بر گردن آویخته جز در پرتو تربیت صحیح اسلامی به مدال افتخار عبودیت و تسلیم نائل نمی‌آید، از سویی دیگر چنین انسان مسلمانی برای پیمودن راه سعادت و بندگی احتیاج به الگوهای مطمئن عملی دارد تا با نصب‌العین قراردادن دیدگاهها و سیره عملی آنان، هم راه صحیح بندگی و سعادت را بی‌پیماید و هم در این وادی سریعتر گام نهد و سریعتر به مقصد نایل آید، از این رو معصومین علیهم السلام - که از گوهر عصمت و مصونیت از خطا و اشتباه برخوردارند، بهترین الگوهای تربیتی بوده و ارائه دیدگاهها و عرضه سیره تربیتی آنان یک ضرورت انکارناپذیر برای پویندگان عرصه تعلیم و تربیت اسلامی است و در این میان، ارائه دیدگاه‌ها و سیره تربیتی امام علی علیه السلام - که خود "آب الائمه" و سرسلسله جانشینان به حق نبوی و نخستین تشکیل دهنده حکومت اسلامی علوی است، بر ضرورت این کار می‌افزاید. در این مقاله با استفاده از روش کتابخانه‌ای، به بررسی جایگاه تعلیم و تربیت در کلام و عمل امیرالمومنین علیه السلام می‌پردازیم.

کلید واژه‌ها: سیره نظری و عملی، تعلیم و تربیت، فرزند، امام علی